

Rok 1911.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1911.

Treść: № (68—73.) 68. Reskrypt, dotyczący postanowień o założeniu i prowadzeniu katastru podatku zarobkowego. — 69. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia przepisów o służbie wojskowej, część I. — 70. Rozporządzenie, dotyczące przedażni sądowej w Krakowie. — 71. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Trzeszcz na Morawach. — 72. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Sławonicach na Morawach. — 73. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego starostwa w Austrii powyżej Anizy z siedzibą urzędową w Grieskirchen.

68.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 4. kwietnia 1911, dotyczący postanowień o założeniu i prowadzeniu katastru podatku zarobkowego.

W miejsce postanowień o założeniu katastru podatku zarobkowego na okres drugi i następne okresy rozkład upowszechnego podatku zarobkowego, ogłoszonych reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 10. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 76 (załącznik B przepisu wykonawczego z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35, do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220), mają wstąpić następujące postanowienia o założeniu i prowadzeniu katastru podatku zarobkowego:

1. Celem rozkładu powszechnego podatku zarobkowego winny władze podatkowe I. instancji utrzymywać katalog, obejmujący wszyskie zakłady przemysłowe przedsiębiorstw i zatrudnień, istniejących w ich okręgu a podlegających powszechnemu podatkowi zarobkowemu, z wyjątkiem przemysłów wędrownych; w razie miejscowego rozłączenia przypisu podatkowego (§ 37., ustęp 2., § 38., ustęp 3., u. o p. o.) zamieszczają się nadto w katalogu poszczególne kwoty podatku (porów. punkt 47., 48.).

2. Ponieważ katalog ma stanowić podstawę wszelkich dalszych czynności urzędowych przy rozkładzie powszechnego podatku zarobkowego, należy dokładać największego starania i uwagi, aby tenże

był założony możliwie poprawnie i dokładnie i chroniony stale od uszkodzeń.

3. Aby umożliwić porządkowanie osnowy katastru podatku zarobkowego stosownie do rozmaitych punktów widzenia, składa się katalog ten z luźnych kart podług dołączonych formularzy I i II, które Formularz I należy wypełniać w myśl postanowień niżej podanych. Formularz II.

Formularz I ma stanowić właściwą kartę katastralną, podczas gdy formularza II używa się tylko jako karty pomocniczej do czynności urzędowych przy zaliczaniu w tym wypadku, gdy podatnik ma kilka samodzielnie opodatkowanych przemysłów, znajdujących się w tym samym okręgu rozkładu pierwszej klasy (porów. punkt 26. i n.).

4. Katalog podatku zarobkowego należy zakładać na nowo co pięć okresów rozkładu. Nowe założenie katastru podatku zarobkowego po każdym pięciu okresach rozkładu ma się uskutecznić na podstawie katalogu podatku zarobkowego, który istniał dotychczas, w ten sposób, że dla przemysłów, które już dawniej były zaliczone do pewnej spółki podatkowej i ciągle jeszcze są wykonywane, tudiż dla przyrostów, które dopiero nowo mają być zaliczone, wypełnia się nowe karty katastralne podług formularza I; w podobny sposób należy co do tych podatników, którzy posiadają w tym samym okręgu rozkładu pierwszej klasy kilka przemysłów samodzielnie opodatkowanych, przenieść istniejące ewentualnie formularze II po dokonaniu sprostowań (porów. punkt 37.) do nowych formularzy II.

5. Jedno z głównych zadań katastru polega na przygotowaniu, a względnie wykazaniu zaliczenia

obowiązanych do opłaty podatku zarobkowego do czterech klas tego podatku.

W tym celu należy założyć katalog najprzód dla każdego okręgu rozkładu najwyższej klasy (artykuł 10., I. 2., ustęp 2. p. w. I), a to bez względu na różnice klasy podatku; jeżeli w okręgu pewnej władzy podatkowej pierwszej instancji znajduje się kilka okręgów rozkładu najwyższej klasy, w takim razie należy prowadzić dla każdego z nich osobny katalog podatku zarobkowego.

6. Z wyjątkiem przemysłów obnośnych i ko-
czowniczych, wymienionych w §§ 78., 81. i 82.
u. o p. o., powinna istnieć osobna karta katastralna dla każdego przedsiębiorstwa, które podlega zasadniczo powszechnemu podatkowi zarobkowemu i ma być obłożone osobną stopą podatkową.

7. Z reguły więc otrzyma każdy rodzaj zarobku podatnika, wykonywany w tej samej gminie podatkowej czyto w jednym zakładzie przemysłowym czy w kilku zakładach, osobną kartę katastralną. Jeżeli jednak ten sam przedsiębiorca wykonuje w tym samym zakładzie kilka rodzajów przedsiębiorstw lub zatrudnień, w którym to razie stosownie do § 37., ustęp 5., u. o p. o. ustanawia się jedną stopę podatkową dla całego przemysłu, wówczas należy sporządzić dla tych kilku rodzajów zarobku tylko jedną kartę katastralną. Tylko dla przemysłów, które nowo przyrosły w ciągu pewnego okresu rozkładu, należy założyć (porów. punkt 49.) nawet wtedy, gdyby były wykonywane w tym samym zakładzie razem z przedsiębiorstwem już dawnej istniejącym, dopóki nie będą zaliczone do pewnej spółki podatkowej, osobne karty katastralne (porów. także artykuł 50., I. 5., p. w. I).

8. Decyzyę, czy i w jaki sposób ma być utrzymywany indeks do katastru, zostawia się władzom podatkowym.

9. Co się tyczy szczegółów wypełnienia formularza I, należy wypełnić rubrykę „Oznaczenie karty“ na przedniej stronie tylko w tym razie, jeżeli dotyczący podatnik posiada w tym samym okręgu rozkładu najwyższej klasy kilka przemysłów, obłożonych osobną stopą podatkową, i jeżeli wskutek tego znajduje się w tym samym katastrze kilka kart katastralnych według formularza I, wygotowanych na nazwisko tego podatnika.

Z wypełnienia rubryki „Oznaczenie karty“ poznaje się też od razu, że dla dotyczącego podatnika istnieje lub ma być wypełniony formularz II (porów. punkt 26., ustęp 3.). Gdyby podatnik taki wykonywał w ciągu dalszych okresów rozkładu już tylko jeden przemysł samodzielnie opodatkowany, należy przekreślić czerwonym atramentem literę w rubryce „Oznaczenie karty“ (porów. także przypis do punktu 26., ustęp 3.).

Oznaczenie należy uskuteczniać małymi literami.

Jeżeli w odnośnym okręgu rozkładu najwyższej klasy istnieje we wszystkich klasach podatku zarobkowego bezpośrednie prawo wyboru (§ 18., ustęp 2., u. o p. o.), można obrać dla oznaczania kart dowolny porządek kolejny. Jeżeli zaś w dotyczącym okręgu rozkładu najwyższej klasy wykonywa się prawo wyborcze w trzeciej i czwartej klasie pośrednio, wówczas należy oznaczyć literą a kartę katastralną tego przemysłu, który znajduje się w okręgu urzędu podatkowego, gdzie podatnik ma miejsce zamieszkania, gdy zaś pod tym względem wchodzi w grę kilka przemysłów, tę kartę katastralną, która odnosi się do przemysłu dotyczącą najwyższej opodatkowanego. Jeżeli podatnik nie mieszka w odnośnym okręgu rozkładu najwyższej klasy, oznacza się literą a tę kartę katastralną, która dotyczy przemysłu dotyczącą najwyższej opodatkowanego, a względnie, jeżeli jest kilka przemysłów równie wysoko opodatkowanych, tę kartę katastralną, która w rubryce „Grupa zarobku“ ma cyfrę najwyższą; inne karty katastralne można oznaczać w dowolnej kolejności.

10. Rubrykę „Grupa zarobku“ należy wypełnić podług klasyfikacji, podanej w załączniku J do p. w., w ten sposób, że wpisuje się cyfrę arabską, podaną w klasyfikacji w nawiasie, a względnie cyfrę, wziętą z wykazu abecadlowego (na przykład przy kamieniołomie „15“, przy gospodzie „226“).

Jeżeli karta katastralna opiewa na kilka rodzajów zarobku, wykonywanych w tym samym zakładzie przemysłowym, które wskutek tego ma się obłożyć tylko jedną stopą podatkową, wówczas uskutecznia się zaliczenie na podstawie klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień, podanej w załączniku J p. w. I, podług tego rodzaju zarobku, który był dotyczącą najwyższej opodatkowanej, a względnie co do przemysłów, które dotyczącą nie były jeszcze opodatkowane, podług tego, który według zbadania ma największe rozmiary; jeżeli podatek jest jednakowy lub rozmiar przemysłów równy, decyduje ten rodzaj zarobku, który w klasyfikacji podany jest pierw (ma najwyższą cyfrę arabską).

11. Każda karta katastralna katastru podatku zarobkowego otrzymuje ten numer katastralny*), który miała dotyczącą dawną kartę dotyczącego przemysłu. Numerów katastralnych przemysłów już wykreślonych można użyć ponownie według uznania władz podatkowej, jeżeli okaże się po wysłuchaniu urzędu poboru podatku, że dotyczący rachunek podatkowy jest już całkiem wyrównany.

* Numerowanie ma jedynie na celu krótkie i ścisłe stwierdzenie tożsamości podatnika, a względnie przemysłu podlegającego opodatkowaniu i związku danego wygotowania urzędowego (na przykład nakazu płatniczego, przypisu podatkowego) z nim.

12. W rubryce „Imię i nazwisko podatnika, względnie firma” w formularzu I należy podać najprzód nazwisko a potem imię podatnika, względnie jeżeli przedsiębiorstwo jest prowadzone pod pewną firmą, odnośną firmę; jeżeli przedsiębiorstwo należy do kilku współwłaścicieli, należy wymienić jako podatników w porządku abecadłowym z oznaczeniem bieżącymi liczbami arabskimi te osoby, pod których nazwiskami przedsiębiorstwo jest wykonywane, a względnie te, które je zgłosili; w końcu należy podać nazwiska innych właścicieli, o ile one są znane władzy podatkowej.

W przypadkach, gdy w tym samym przemyśle podlegającym opodatkowaniu może wchodzić w rachubę dwa lub więcej nazwisk, gdy na przykład dwie lub więcej osób wykonuje przemysł wspólnic bez zaprotokołowanej firmy, dalej gdy się trafia przydomki lub nazwiska, w inny sposób przybrane lub zmienione przez zawarcie małżeństwa lub ponowne zawarcie małżeństwa, gdy podatnicy używają firmy nie opiewającej na ich nazwisko itp., należy dla zapewnienia ewidencji wygotować i złożyć karty, napisane czerwonym atramentem według formularza I z opuszczeniem wszystkich szczegółów cyfrowych i z odwołaniem się tylko do formularza I, napisanego czarnym atramentem (karty ewidencyjne).

13. W rubryce „Miejsce zamieszkania” należy podać w ogóle zwyczajną siedzibę podatnika, a gdy chodzi o spółkę, siedzibę tejże i adres, pod którym można uszkutecznić doręczenia w sposób prawnie obowiązujący. W szczególności należy podać w większych miejscowościach i miastach także ulicę i numer domu.

14. Rubryka „Nazwisko i miejsce zamieszkania spółników, względnie posiadacza firmy” jest przeznaczona na wpisanie imion i nazwisk ludzi z miejsca zamieszkania spółników, a względnie, jeżeli przedsiębiorstwo jest wykonywane pod firmą nie opiewającą na nazwisko podatnika, na podanie nazwiska i miejsca zamieszkania posiadacza firmy. Gdyby w rubryce tej zabrakło miejsca, należy użyć strony odwrotnej formularza I.

15. W rubryce „Przedsiębiorstwo, podlegające opodatkowaniu” należy podać przemysł lub przemysły, podlegające opodatkowaniu (§ 37., ustęp 5., u. o p. o.), dla których karta katastralna jest wygotowana, zgodnie z oznaczeniem przemysłowem lub innem oznaczeniem pospolicie używanem i z przydaniem takich bliższych szczegółów, aby zaliczenie do grup zarobkowych było możliwe. Według okoliczności należy dodać także, czy dotyczący przemysł jest zakładem głównym czy filialnym, sprzedażą itp.

16. W rubryce „Miejsce wykonywania” podać należy dokładne oznaczenie miejsca każdego zakładu przemysłowego, na który karta katastralna opiewa. W większych miejscowościach i miastach należy podać także ulicę i numer domu.

17. Rubryki „Uprawnienie” i „Początek opodatkowania” można co do starszych przemysłów zostawić niewypełnione, gdyby staranie się o te szczegóły miało sprowadzić znaczniejsze opóźnienie.

Natomiast w kartach katastralnych, tyczących się nowych przyrostów, należy wypełnić rubryki te starannie.

18. Rubryki formularza I, oznaczone wyrazami „Zaliczone dotychczas do klasy podatkowej”, „Ostatnia nałożona stopa podatkowa” i „Ostatnia przypisana kwota roczna podatku” są przeznaczone na to, by przedstawić szczegóły z ostatniego roku, poprzedzającego okres rozkładu, które słosownie do § 12., ustęp 6., u. o p. o. mają być wzięte za podstawę zaliczenia do spółek podatkowych.

19. W wymienionej na końcu rubryce należy więc wpisywać zawsze roczną kwotę odnośnego przypisu podatkowego (artykuł 9., l. 3., p. w. I).

20. W kartach katastralnych, tyczących się przemysłów dotychczas uwolnionych, należy wypełnić rubryki „Ostatnia nałożona stopa podatkowa” i „Ostatnia przypisana kwota roczna podatku” wpisaniem uwagi „uwol. § 4.” lub „uwol. § 5.”.

21. W kartach katastralnych, wygotowanych z powodu przyrostów, pozostają wszyskie rubryki, tyczące się dotychczasowego opodatkowania, oczywiście niewypełnione.

22. Przepisy co do wypełniania rubryk i przedziałek w formularzu I, „Stopa podatkowa”, „Kwota podatku”, „Pierwotnie przypisana”, „Drogą odwołania ustanowiona”, „Repartyc. dod., potrąc. %”, są podane w artykułach 38., 39., i 44. p. w. I.

Przy ewentualnych uwolnieniach według § 5. u. o p. o. należy pod uwagą „uwol. § 5.” (p. 20.) uwidocznić w nawiąsie także idealną stopę podatkową, która przypadłaby na odnośne przedsiębiorstwo, gdyby nie przyznano mu uwolnienia z powodu niezasobności podatnika.

Co do osobnych czynności urzędowych potrzebnych w przypadkach miejscowego rozdziału podatku (§ 37., ustęp 2., § 38., ustęp 3., u. o p. o.), zobacz punkt 45. i n.

23. Rubryka „Klasa podatkowa” ma wykazywać zaliczenie podatnika do jednej z czterech klas podatku, a to zapomocą odpowiedniej cyfry rzymskiej.

Pięć rubryk kolumny tej należy zawsze wypełnić, chociażby w późniejszych okresach rozkładu nie zaszła zmiana co do klasy podatku. Szczegółowe wskazówki co do wypełniania rubryki tej zawierają punkty 32. i n.

24. W rubryce „Numer protokołu wymiarowego“ należy podać numer bieżący, pod którym przemysł przychodzi każdorazowo w protokole wymiarowym pięciu okresów rozkładu.

25. Odwrotna strona formularza I jest przeznaczona na zapisanie zniżeń, uwzględnień, odpisów itp., wymierzonej ewentualnie opłaty od zgłoszenia przemysłu i zaprotokołowania firmy oraz ewentualnych innych szczegółów (tak na przykład co do przemysłów, znajdujących się poza obrębem okręgu rozkładu pierwszej klasy, porów. punkt 29. lit. d) lub, gdyby nie stało się miejsca w rubrykach przedniej strony formularza I, na zapisanie odnośnych szczegółów. Zaopatrzenie odwrotnej strony formularza I dalszymi rubrykami i przedziałkami, gdyby poszczególny przypadek tego wymagał, pozostawia się władzom podatkowym.

26. Formularza II należy używać tylko wtedy, gdy władza podatkowa pierwszej instancji spostrzeże, że ten sam podatnik posiada w obrębie tego samego okręgu rozkładu pierwszej klasy kilka przemysłów samodzielnie opodatkowanych.

Formularz ten służy do tego, aby w razie istnienia kilku samodzielnie opodatkowanych przemysłów tego samego podatnika przedstawić jego całe opodatkowanie w obrębie odnośnego okręgu rozkładu pierwszej klasy celem zaliczenia na tej podstawie podatnika, a względnie jego przemysłów do jednej z czterech klas podatkowych; opodatkowania poza obrębem tego okręgu rozkładu pierwszej klasy, w którym ma siedzibę władz podatkowa pierwszej instancji, wygotowującą kartę katastralną, nie wymagają więc wygotowania formularza II i nie trzeba ich także zacząć w istniejącym już formularzu II takiego podatnika (porów. punkt 29., lit. d).

Jeżeli podatnik ma tylko jeden przemysł samodzielnie opodatkowany, odpada oczywiście wygotowanie formularza II. Po zaliczeniu podatnika z kilkoma przemysłami do klas podatkowych należy złożyć formularze II aż do najbliższego rozkładu oddziennie od formularza I (punkt 37.).

Zapisywanie w nich zmian, zaszłych co do szczegółów, ma być aż do tego czasu zaniechane (porów. także punkt 37.).

Czy w poszczególnym przypadku istnieje formularz II, powinno być rozpoznawalne w sposób widoczny z formularza I stąd, iż formularz ten

został zaopatrzony bardziej uderzającym odciskiem pieczęci. *)

27. Istnienie kilku przemysłów tego samego podatnika stwierdzić ma władz podatkowa na podstawie szczegółów dotyczących kart katastralnych (porów. punkt 4.), tyczących się skontyngentowanego i nieskontyngentowanego powszechnego podatku zarobkowego, tudzież na podstawie swych innych środków pomocniczych, mianowicie zaś także na podstawie deklaracji wniesionych co do podatku zarobkowego.

28. Według tego, czy tych kilku przemysłów leży tylko w okręgu władz podatkowej pierwszej instancji, wygotowującej kartę katastralną, czy nie, ma władza ta wypełnić sama wszystkie rubryki formularza II lub też posłać formularz II, wypełniony o ile to było możliwe (porów. punkt 31.), celem dalszego wypełnienia do właściwej władz w siedzibie komisyj podatku zarobkowego dla pierwszej klasy.

29. W szczególności mogą zdarzyć się pod tym względem następujące przypadki:

- a) Jeżeli podatnik ma kilka przemysłów oddziennie opodatkowanych, znajdujących się w tym samym okręgu rozkładu najniższej klasy, należy wypełnić tylko jeden formularz II.
- b) Jeżeli podatnik ma kilka przemysłów oddziennie opodatkowanych, które leżą wprawdzie w rozmaitych okręgach rozkładu najniższej klasy, lecz w granicach okręgu władz podatkowej pierwszej instancji, wygotowującej karty katastralne, wówczas ma władza ta wypełnić dla wszystkich przemysłów takiego podatnika, znajdujących się w tym samym okręgu rozkładu, łącznie jeden osobny formularz II.
- c) Jeżeli przemysły oddziennie opodatkowane znajdują się wprawdzie w tym samym okręgu rozkładu pierwszej klasy, lecz w okręgach rozmaitych władz podatkowych pierwszej instancji, należy posłać formularze II, wypełnione w sposób, podany w punkcie 30., z pozostaaniem ich spisu, do władz podatkowej pierwszej instancji w siedzibie komisyj podatku zarobkowego dla pierwszej klasy; władza ta ma wypełnić wszystkie formularze II w rubrykach, ewentualnie jeszcze nie wypełnionych.
- d) Jeżeli przemysły oddziennie opodatkowane znajdują się w rozmaitych okręgach rozkładu

*) Jeżeli dotyczący podatnik wykonywa w ciągu kolejnych okresów już tylko jeden przemysł samodzielnie opodatkowany, należy skreślić ten odcisk pieczęci również jak literę w rubryce „Oznaczenie karty“ na przedniej stronie formularza I; gdyby to nie dało się dobrze wykonać, należy wygotować nowy formularz I.

pierwszej klasy, w takim razie należy pominąć stosownie do punktu 26. wygotowanie formularza II; istnienie takich przemysłów należy jedynie zanotować we formie uwagi na odwrotnej stronie formularza I.

30. We wszystkich przypadkach, w których wypełnia się formularz II, należy podać na pierwszym miejscu przemysł lub przemysły, na które opiewa karta katastralna według formularza I w katalogu władz podatkowej pierwszej instancji, zakładającej formularz II^{*)}; jeżeli w katalogu znajdują się kilka kart według formularza I, dotyczących tego samego podatnika, należy podać najprzód ten przemysł, którego karta opatrzona jest oznaczeniem „a”, a następnie inne przemysły w porządku abecadłowym oznaczenia ich kart.

Dalej następuwać mają inne przemysły, i to w tym porządku kolejnym, że podaje się najprzód przemysły, znajdujące się w innym okręgu rozkładu najniższego rzędu, lecz w okręgu władz podatkowej, wygotowującej formularz II (porów. punkt 29., lit. b), a następnie w dowolnej kolejce przemysły, znajdujące się poza okresem tej władzy.

31. W razie przesyłania winna władza, wygotowująca formularz II, zaznaczyć ołówkiem na formularzu II co do przemysłów, znajdujących się poza granicami jej okręgu, znane sobie szczegółowo pod względem rodzaju i miejsca tych przemysłów tudzież ich opodatkowania. Całkowite wypełnienie formularza II ma przeprowadzić następnie władza podatkowa, oznaczona w punkcie 29. lit. c).

32. Zaliczenie podatników do czterech klas podatku zarobkowego usłęcznia się co do podatników, mających tylko jeden przemysł samodzielnie opodatkowany, na podstawie szczegółów, zamieszczonych w formularzach I, zaś co do podatników, mających kilka przemysłów samodzielnie opodatkowanych, jak tylko pozwolą na to szczegóły co do całkowitego opodatkowania, wpisane w formularzu II. W przypadkach, podanych w punkcie 29., lit. a) i b), usłęcznić może zaliczenie już ta władza podatkowa, która wygotowała karty katastralne według formularza II.

W przypadku, określonym w punkcie 29., lit. c), będzie natomiast mogła usłęcznić zaliczenie dopiero władza podatkowa w siedzibie komisji pierwszej klasy.

Według prawideł, podanych w artykule 11. p. w. I, może się zdarzyć, że poszczególne przemysły tego samego podatnika będą zaliczone do rozmaitych spółek podatkowych tych samych lub rozmaitych klas podatku.

^{*)} Z tego widać także, która władza podatkowa właściwa ze względu na siedzibę przemysłów wygotowała formularz II.

33. Jeżeli podatnik ma kilka przemysłów w rozmaitych okręgach rozkładu niższego rzędu, których dotychczasowe całkowite opodatkowanie nie uzasadnia zaliczenia do klasy pierwszej, wówczas będzie według okoliczności (porów. uwagę do art. 11., II, d p. w. I) potrzebne osobne zestawienie jego podatków, nie dające się przeprowadzić na formularzu II; wynik zaliczenia powinien jednak znaleźć się na formularzu II w obu ostatnich przedziałach. Zaliczenie należy zawsze wciągnąć do wszystkich formularzy II, tyczących się tego podatnika, a wreszcie uwiadoczyć je co do każdego przemysłu w miejscu na to przeznaczonym na przedniej stronie formularza I w rubryce „Klasa podatkowa“ (punkt 23.).

34. W każdym przypadku, w którym już władza podatkowa, zakładająca katalog, mogła usłęcznić zaliczenie do pierwszej, a względnie drugiej klasy, musi się przesłać odpis formularza I władz podatkowej w siedzibie odnośnej komisji, a jeżeli jest kilka przemysłów, także odpis formularza II; ta ostatnia władza ma również wygotować odpisy formularzy I i II tych podatników pierwszej i drugiej klasy, którzy znajdują się tylko w jej własnym okręgu. Ministerstwo skarbu zastrzega sobie zezwolenie na pominiecie wygotowania odpisów tego ostatniego rodzaju.

35. Przy zaliczaniu przez władzę podatkową w siedzibie komisji podatku zarobkowego pierwszej klasy na podstawie formularzy II, nadesłanych przez inną władzę podatkową (porów. punkt 29., lit. c), zachodzą dwa przypadki:

Jeżeli zalicza się do trzeciej lub czwartej klasy, należy zwrócić formularze II po zapisaniu w nich zaliczenia bez dalszych formalności odnośnej władzy podatkowej.

Jeżeli zaś zalicza się do pierwszej lub drugiej klasy, winna zaliczająca władza podatkowa wygotować odpisy tych również do zwrotu przeznaczonych formularzy II i zatrzymać je, a względnie (przy zaliczaniu do klasy drugiej) przesłać władz podatkowej w siedzibie komisji drugiej klasy. Inne władze podatkowe, w których okręgu urzędowym znajdują się przemysły, mają na podstawie otrzymanych na powrót formularzy II uwiadoczyć zaliczenie w rubryce „Klasa podatkowa“ odnośnych formularzy I i przesłać odpisy formularzy I władz podatkowym w siedzibie komisji podatku zarobkowego pierwszej, względnie drugiej klasy. Działać się to ma w każdym okresie rozkładu.

36. Tym sposobem przychodzące władze podatkowe w siedzibie komisji pierwszej, względnie drugiej klasy w posiadanie odpisów formularzy I i II co do wszystkich członków spółek podatkowych pierwszej, względnie drugiej klasy.

37. Po dokonaniu zaliczenia wszystkich podatników do czterech klas podatkowych ma każda władza podatkowa uporządkować formularze I i II oddzielnie według spółek podatkowych, a w obrębie każdej spółki w porządku abecadłowym nazwisk podatników.

Formularze II należy przechowywać oddzielnie. Zmiany, jakim szczegóły ich (na przykład stopa podatku lub kwota podatku) ulegną w ciągu pewnego okresu rozkładu, należy zapisać w nich dopiero przed czynnościami urzędowymi, połączonymi z zaliczaniem na najbliższy okres rozkładu (porów. punkt 26.).

38. Tym sposobem uzyskują władze podatkowe zupełny katalog podatku zarobkowego dla każdego okręgu rozkładu trzeciej i czwartej klasy, leżącego w ich obszarze, tudzież częściowy katalog spółek podatkowych pierwszej i drugiej klasy, obejmujący cały ich obszar.

39. Władze podatkowe w siedzibie komisji pierwszej i drugiej klasy mają ułożyć w taki sam sposób z odpisów, wspomnianych w punkcie 34. i 35., ustęp 3., zupełny katalog podatku zarobkowego dla całego okręgu rozkładu pierwszej, względnie drugiej klasy. Kilka formularzy I, tyczących się tego samego podatnika, należy zaopatrzyć oznaczeniem kart przy odpowiednim zastosowaniu przepisu, podanego w punkcie 9.

40. Władze podatkowe, posiadające katalog podatku zarobkowego dla całego okręgu rozkładu pewnej spółki podatkowej, mają następnie przeprowadzić na jego podstawie, a mianowicie przy użyciu kart katastralnych według formularza I, zaliczenie podatników do kół wyborczych (§ 3. przepisu wyborczego D); w tym celu należy uporządkować formularze I w tych okręgach, w których mają się odbyć wybory pośrednie, z zatrzymaniem porządku abecadłowego według okręgów urzędów podatkowych.

41. Po utworzeniu wspomnianych kół wyborczych ma nastąpić wygotowanie list wyborczych (§ 20. przepisu wyborczego D) dla każdego z tych kół; przytem należy pominąć karty katastralne według formularza I, opatrzone oznaczeniami b) i n. (punkt 9. i 39.).

42. Władze podatkowe, wymienione w punkcie 40., mają następnie przygotować protokoły wymiarowe z użyciem formularzy I (artykuł 19. p. w. I) i obliczyć tymczasowo kontyngenty spółek (artykuł 46. p. w. I).

43. Potem składa się znowu katalog podatku zarobkowego według spółek podatkowych, a w ich obrębie w porządku abecadłowym nazwisk poda-

tników lub arytmetycznie według numerów protokołu wymiarowego i oddaje go do rozrządzenia komisjom właściwym do rozkładu.

44. W dalszym ciągu postępuje się z kartami katastralnymi formularza I w myśl odnośnych postanowień przepisu wykonawczego.

45. W przypadkach miejscowego rozdziału podatku, wspólnie nałożonego (§ 37., ustęp 2., § 38., ustęp 3., u. o p. o.), winna komisja lub władza, która uszkodzona rozłączenie, postarać się o uwiadomienie wszystkich innych interesowanych władz i komisji podatku zarobkowego, zwłaszcza władz podatkowych pierwszej instancji.

Uwiadomienie to uszkodzona się drogą korespondencji.

46. Wszystkie interesowane władze podatkowe mają utrzymywać zapiski co do zakładów przemysłowych, nie opodatkowanych samodzielnie czy to w myśl § 37., ustęp 2., czy w myśl § 38., ustęp 3. i 4. u. o p. o. (formularze a i b instrukcji rachunkowej II a).

47. W kartach katastralnych, jakież w odpisach kart katastralnych wszystkich przemysłów i zakładów przemysłowych, opodatkowanych w myśl wzmiankowanych wyżej przepisów ustawy, należy zapisać w rubryce „Stopa podatkowa“ na pierwszej stronie formularza I tylko tę kwotę, która ma stanowić podstawę przypisu w odnośnym miejscu. Wspólnie wymierzoną stopę podatkową należy zaznaczyć w uwiadze na stronie odwrotnej. Nadtyle należy uwidoczyć w karcie katastralnej liczbę bieżącą odnośnego zapisku, wzmiankowanego w punkcie 46.

48. Gdyby dla przemysłów lub zakładów przemysłowych albo dla części zakładu przemysłowego, dla których następuje rozdział, nie istniały jeszcze karty katastralne, należy niezwłocznie wygotować potrzebne nowe karty katastralne (ich odpisy), których rubryki i przedziałki, tyczące się dotychczasowego opodatkowania, wypełnia się zerem.

49. Dla przemysłów i zatrudnień nowo przybywających (§ 74., ustęp 1., u. o p. o.) należy używać aż do zaliczenia ich do pewnej spółki podatkowej również kart katastralnych według formularza I; przytem jednak powinno się wpisywać szczegóły, odnoszące się do opodatkowania poza obrębem kontyngentu, w rubrykach „Stopa podatkowa“ i „Kwota podatku“, oraz w przedziałkach „Pierwotnie przypisana“, „Drogą odwołania ustalonej“, „Repartyc. dod. potr.“, „Klasa podatkowa“ i „Nr. prot. wymiar.“ atramentem czerwonym. Te karty katastralne musi się przechowywać oddzielnie. Przy zaliczaniu tych przemysłów przy sposobności najbliższego rozkładu należy wstawić następnie w istniejącej już karcie katastralnej, o ile

rozporządzalne miejsce na to zezwala, daty następującego skontyngentowanego opodatkowania w porządku bieżącym (czarnym atramentem). Jeżeli jednak chodzi o przedsiębiorstwo, wykonywane przez tego samego podatnika w tym samym zakładzie przemysłowym, wówczas należy przenieść szczegóły, zawarte w formularzu I z czerwonem pismem, do istniejącej już karty katastralnej dla przedsiębiorstwa już dawniej wykonywanego.

Jeżeli podatnik, który co do przemysłu nowo otwartego ma być zaliczony do pewnej spółki podatkowej, posiada inne przedsiębiorstwo, już zaliczone a wykonywane nie w tym samym zakładzie przemysłowym, należy wygotować dla niego także formularz II. Jeżeli dla niego istnieje już formularz II,

wówczas należy dopisać tylko nowy przemysł na tym formularzu.

50. Władze podatkowe pierwszej instancji mają kilkakrotnie w roku podejmować rewizje katastru i prostować mylne zaliczenia, a gdy okaże się ubytek pewnej karty katastralnej, postarać się niezwłocznie o jej wyszukanie i uzupełnienie katastru.

51. Karty katastralne, tyczące się podatników wykreślonych, należy przy najbliższym rozkładzie wyłączyć z katastru podatku zarobkowego i przechowywać osobno, ułożywszy je według abecadła.

Kart katastralnych nie wolno nikomu wydawać, wyjątkowy przypadki urzędowego wysyłania.

Meyer wlr.

Karta katastralna form. I.

(Strona przednia.)

Oznaczenie kurty	Grupa zaröjk.	Nr. katalstralny	Widza podatkowa	Pierwotnie przypisana	Droga odwo- lania ustano-wiona		Repartyc.	dod. potr. %	Klasa podat-kowa	Nr. protokułu wymiar.
					K	h				
Okrąg urzędu podatkowego			Gmina podatkowa				Stopa podatkowa	—	—	—
							1912			
Imię i nazwisko podatnika, wzgl. firma			Przedsiębiorstwo, podlegające opodatko-waniu				1913			
							Stopa podatkowa	—	—	
Miejsce zamieszkania							1914			
Nazwisko i imięsta zamieszkania spółników, wzgl. posiadacze firmy			Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa				1915			
Uprawnienie	Początek opodatko-wania						Stopa podatkowa	—	—	
Zaliczone dotychczas do klasy podatkowej E						1916			
Ostatnia nałożona stopa podatkowa E						1917			
Ostatnia przypisana kwota roczna podatku K ... h						Stopa podatkowa	—	—	
							1918			
							1919			
							Stopa podatkowa	—	—	
							1920			
							1921			

Karta katastralna form. I.

(Strona odwrotna.)

U w a g a											
Opłata od zgłoszenia przemytu	Opłata od zaprotokołowania firmy	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921
Miejsce na dalsze wpisy											

Karta katastralna form. II.

(Strona przednia i odwrotna.)

Opodatkowanie.....

(Formularz:
w obrębie okręgu rozkładu I. klasy.)

Przedsiębiorstwo	Miejsce wykonywania i właźca podatkowa I. instancji	Zaliczenie na 1910/11		Ostatni przypis		Zalicza się	
		Klasa katastralno-podatkowa	Nr. katalogowy	Kwota roczna podatku	za	do okręgu rozkładu	klasa podatkowa
		1911			1912/13		
		1913			1914/15		
		1915			1916/17		
		1917			1918/19		
		1919			1920/21		
		1911			1912/13		
		1913			1914/15		
		1915			1916/17		
		1917			1918/19		
		1919			1920/21		
		1911			1912/13		
		1913			1914/15		
		1915			1916/17		
		1917			1918/19		
		1919			1920/21		
		1911			1912/13		
		1913			1914/15		
		1915			1916/17		
		1917			1918/19		
		1919			1920/21		
		1911			1912/13		
		1913			1914/15		
		1915			1916/17		
		1917			1918/19		
		1919			1920/21		

69.

**Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 5. kwietnia 1911,
dotyczące uzupełnienia przepisów o służbie wojskowej, część I.**

Ministerstwo obrony krajowej zarządza w porozumieniu z c. i k. wspólnuem Ministerstwem wojny uzupełnienie przepisów o służbie wojskowej, część I., ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, w §§ 62. i 68. co do wykształcenia jednorocznych ochotników na oficerów (chorążych) fortyfikacyjnych w rezerwie w sposób następujący:

W § 62., punkt 4., należy po słowie „którzy” zamieścić:

„starają się o zamianowanie oficerami fortyfikacyjnymi w rezerwie, będą po ośmiotygodniowem wykształceniu wojskowem przydzieleni na prośbę i w miarę potrzeby do szkół jednorocznych ochotników, utworzyć się mających przy dyrekeyach inżynierii, ci którzy”.

W tym samym punkcie należy między „§” i „75” wstawić:

„§ 68 : 3 i“

W § 68., punkt 3., należy zamieścić jako ustęp przedostani:

„Do wykształcenia w służbie oficerów fortyfikacyjnych można dopuścić tylko tych ochotników jednorocznych w liczbie, oznaczonej przez wspólne Ministerstwo wojny, którzy są absolwentami szkół inżynierów budowy na akademii technicznej albo którzy złożyli jako słuchacze szkół takich pierwszy egzamin państwoowy z wynikiem pomyślnym.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

70.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 6. kwietnia 1911,

dotyczące przedaźni sądowej w Krakowie.

Na zasadzie § 274. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78 (ordinacyi egzekucyjnej), rozporządza się:

I. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 228, o urzędzeniu przedaźni sądowej w Krakowie zmienia się i uzupełnia w sposób następujący:

§ 2., ustęp 1., ma opiewać:

„Sądownie zajęte ruchome rzeczy zmysłowe, które znajdują się w gminach i obszarach dworskich Przegorzały, Wola justowska, Rakowice, Prądnik biały wraz z miejscowością Górką narodową i Prądnik czerwony wraz z miejscowością Olsza, należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Krakowie, można sprzedać w przedaźni:

1. jeżeli wierzyciel popierający lub zobowiązany zawnioskuje sprzedaż w przedaźni, albo

2. jeżeli w razie sprzedaży w przedaźni można uzyskać bez znacznego powiększenia kosztów wyższą cenę, aniżeli w razie przetargu przedmiotów w temu miejscu, gdzie one znajdują się.“

II. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenburger wr.

71.

**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. kwietnia 1911,
dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Trzeszcie na Morawach.**

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 26. kwietnia 1908 tworzy się w Trzeszcie na Morawach urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin przydzielonych w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 86, do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpoczęcie swoją działalność równocześnie z sądem powiatowym (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 18), w dniu 1. maja 1911.

Z tą chwilą wydzieli się gminy Trzeszcz, Hodice, Jezowice, Bukowę, Czenków, Batelów, Spielów, Nowy Świat, Sztabów, Nową Wieś, Raców, Brtnicę Długą z okręgu Urzędu podatkowego w Igławie, a gminy Rużenę, Lowetin, Stejszt, Pałłów, Rosiczkę Panieńską, Bezdejków, Dubenky górne, Jihlawkę i Trzestice z okręgu Urzędu podatkowego w Telcz i przydzieli je do okręgu Urzędu podatkowego w Trzeszczcie.

Meyer wr.

72.

**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu
z dnia 9. kwietnia 1911,
dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i sądowo-
depozytowego w Sławonicach na Morawach.**

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 26. kwietnia 1908 tworzy się w Sławonicach na Morawach urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin, przydzielonych w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 87, do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpoczęcie swoją działalność równocześnie z sądem powiatowym (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 19), w dniu 1. maja 1911.

Z tą chwilą wydzieli się gminy Holeszyce, Hostkowice, Laskowice, Lidherowice, Lipolec, Marziż, Matejowice z Rożnowem, Mutnę, Pecz, Chwaletin, Radzków Dolny, Rudolec, Ciekrajów, Stalków, Stojeń, Bolików z Nową Wsią, Norowice, Muttiszw i Sławonice z okręgu Urzędu podatkowego w Daczycach, a gminy Hobze stare, Marketę, Modlawę, Nowosady, Piseczną (gminę chrześcijańską i izraelicką), Sławetin i Waclawów z okręgu Urzędu podatkowego w Jemnicach i przydzieli je do okręgu urzędu podatkowego w Sławonicach.

Meyer wr.

73.

**Obwieszczenie Ministerstwa spraw
wewnętrznych z dnia 11. kwietnia
1911,**

**dotyczące utworzenia nowego starostwa w Austryi
powyżej Anizy z siedzibą urzędową w Grieskirchen.**

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmilościwiej zezwolić Najwyższemu postanowieniem z dnia 7. kwietnia r. b. na częściową zmianę podziału administracyjnego Arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, i na utworzenie starostwa w Grieskirchen, którego okrąg urzędowy ma obejmować powiaty sądowe Grieskirchen, Haag i Peuerbach, wydzielone z powiatów politycznych Wels, Ried i Schärding.

Starostwo w Grieskirchen ma rozpocząć swoją działalność urzędową z dniem 1. czerwca 1911.

Wickenburg wr.